

ærede Rigsdagsmand har anført, forekommer mig saaledes ikke at holde Stik.

S. M. Petersen: Strækningen fra Kjøbenhavn til Charlottenlund udgjør jo, som bekendt, kun et lidet Stykke af Danmarks Kyster, og dersom det skulde være i de Herrers Interesse, der ere særligt bekendte med de stedlige Forhold der, at faae en Lov som den foreliggende for denne Strækning, skal jeg, som jeg tidligere har yttret, for mit Bedkommende ikke have Noget derimod. Naar der imidlertid er talt om Gruus til Veie, og navnlig til Vedligeholdelse af By- og Biveie, maa jeg udtale, at i saa Heenseende spiller virkelig den almindelige Ret til at afbenytte Strandbredden med hvad der findes en ganske overordenlig stor Rolle; thi der er store Strækninger af Landet, som ene og alene ere henviste dertil, for at faae Materiale til at lægge paa Veiene. Man faaer fra Herredsfogden Ordre til at fylde en Bei. med Gruus, og man har da ingen anden Udvei end at kjøre til Stranden for at hente Gruset der; det har man gjort i Mandes Minde, og jeg formoder længere, og man har ikke derved troet sig bundet til det Territorium, som Havet daglig underlægger sig, men man er gaaet meget videre. Der gives i Reglen eller dog paa mange Steder en vis Distance mellem den kultiverede og brugbare Jord og det Steb, hvor den daglige Vandstand ender; der graver man Gruus, der tager man Steen uden at betale, og det har man gjort i mangfoldige Læder. Naar den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts. Abo Balgfreds (Vonne) siger, at saaledes som Forholdet nu er, maa Eieren af en Grund, der støder til Stranden, finde sig i, at man undergraver hans Eiendom flere Alen, saa er det aldeles ikke Tilfældet; det behøver han slet ikke, han kan gaae samme Bei for at beskytte sin Eiendom fra den Kant som fra alle andre. Hvor skal han søge sin Ret, naar hans Nabo fornærmer ham; skyder sit Hegn ind paa hans Eiendom og søger at fortrædige ham? Saa skal han søge ham ved privat Rettergang, og det Samme maa han gjøre her, forsaavidt han kan udfinde Gjerningsmanden. At give en Lov, hvorefter man skulde indstevne Havet

for de Boldsomheder, det afftedkommer, er dog vel ikke gjørligt, og hvorfor skulde det forholde sig anderledes med den Kant, der vender ud til Havet, end med den, der vender ud til en anden Side? Jeg kan ikke rigtig forstaae Forskjellen. Vil som sagt nogen privat Mand fra den Kant, som vender mod Havet, gjøre Indgreb i en Andens Eiendomsret, saa kan han søge ham, og det har han vistnok altid kunnet. Den ærede Forslagsstiller (L. E. Larsen), som indbragte Forslaget, yttrede i Begyndelsen af sit sidste Foredrag, at Forslaget vistnok kun meget sjelden vilde blive brugt, paa Grund af at det var forbundet med ikke ringe Omkostninger; og i Slutningen af sit Foredrag udtalte den samme ærede Taler, at de Mænd, som Forslagsstillerne nærmest havde haft for Øie som dem, der nærmest skulde benytte Forslaget, vist nok ikke vilde bryde sig stort om disse Bekostninger; deraf udleder jeg for mit Bedkommende endnu en yderligere Grund til at være imod Forslaget i dets Heelhed. Jeg veed ikke, hvem de ærede Forslagsstillere have tænkt paa; jeg for mit Bedkommende har derved tænkt paa de større og mere formuende Grundeiere, f. Ex. Godseiere. Naar der er talt om Veien til Stranden, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at saaledes som Forholdet nu er, følger man en offentlig og almindelig brugt Bei, der gaaer langs med Strandkanten; man kjører i Skjellet mellem Jorden og Landet, og der tager man, hvad man behøver af det Materiale, man finder der; men naar nu en enkelt Lodseier skulde erhverve sig Ret til at gjøre Fordringer, endogsaa ude i Dybet, som det hedder i Lovforslaget, saa vilde denne Fremgangsmaade være affkaaret, og den enkelte Grundeier vilde derved kunne forhindre, at Strandkanten paa en lang Strækning slet ikke kunde blive benyttet; ikke alene vilde han derved værne om sig selv, men han vilde derved tillige værne om sin Nabo, og man kunde let tænke sig, at man maatte kjøre forfærdelig langt til den anden Side, inden man fandt en Bei, som kunde føre til Stranden. Der er udtalt Meget i denne Sag, og jeg skal derfor ikke forlænge Discussionen, men jeg skal dog endnu sluttelig henstille til det ærede Thing, om Forslaget dog ikke burde gaae til anden Be-